

lens Lejlighed i Stueetagen, altsaa ud imod Slotspladsen. Til Udvalgsværelser for Rigsdagen blev bestemte 9 Værelser og nogle andre Værelser til Brug for de øvrige Fornødenheder, Rigsdagsarbejdet har. Men Rigsdagens Lokaler sloge jo i Længden ikke til og maatte efterhaanden forøges. Saaledes blev Finanshovedkassen i 1878 flyttet bort fra Lokalerne i Stueetagen og fra Forbindelsesbygningens Stueetage og Kældree, saaledes at Rigsdagen, den Gang Slottet brændte, optog Stueetagen i den sydlige Halvdel af Slottet lige hen til Hovedporten, endvidere største Delen af Mezzaninen oven over og Halvdelen af den tilsvarende Kælder.

Naar derfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i Gaar dvælede ved en Betænkning, som er afgiven i 1883 af en Kommission, der under Kriegers Forsæde blev nedsat i 1879, en Betænkning, der jo synes at have været ganske ukendt for alle dem, der have arbejdet med Slotssagen i alt Fald i denne Omgang, ukendt til de allersidste Dage, skønt en stor Del af Betænkningen har været optrykt for ikke mere end et Aar siden andetsteds, vil jeg dertil sige, at man vil ikke kunne bygge meget paa denne Betænkning, thi den kunde selvfølgelig ikke tage det Spørgsmaal op, hvordan man kunde skaffe Rigsdagen Lokaler ved at indtage en større eller mindre Del af de til Kongehusets Repræsentation eller andet Brug indrettede Rum. En Udvidelse af Rigsdagens Lokaler den Gang i det gamle Slot kunde ikke ske paa anden Maade, end at man i den søndre Fløj rykkede opad og f. Eks. tilintetgjorde hele den Etage, hvor Riddersalen laa. Derfor mener jeg, at de Resultater, denne Betænkning kommer til, kan man aldeles ikke drage frem her og saa sige: Paa det gamle Slot kunde Rigsdagen ikke faa Plads. Nej, ganske simpelt, fordi Slottet den Gang var bygget, som det var. Derimod ønsker jeg at fremhæve, at en stor Del af de Betragtninger, som gøres gældende i denne Kommissionsbetænkning med Hensyn til de Krav, der maa stilles til en Rigsdagsbygning, en stor Del, ja, jeg tør sige største Delen af disse Betragtninger, er virkeliggjort i den Plan, der her er forelagt os af Thorvald Jørgensen.

Der er kommet frem i denne Tid det meget naturlige og fornuftige, at naar man skal til at opføre et større Bygningskompleks paa Slotsholmen, vil det rigtige være, at man tager hele Slotsholmens Forhold

under Overvejelse under et, og da, hvorledes Slotsholmen i Fremtiden bør komme til at se ud. Det er en meget naturlig Betragtning, og hvis man tidligere var gaaet denne Vej, er det klart, at man i alt Fald vilde have haft størst Sandsynlighed for at være kommen til det bedste Resultat. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at denne Tanke tidligere ikke ganske har faaet Indpas her i Rigsdagen, saasom man jo har vedtaget at opføre en anden Bygning for det store kongelige Bibliotek paa den Grund, hvor det i sin Tid var Tanken at anbringe en Rigsdagsbygning. Men i øvrigt ere den og mange andre Betragtninger af lignende Art fuldstændig rigtige i Princippet og udmærkede, hvis vi i dette Øjeblik stode ved Begyndelsen af denne Sag, hvorimod Forholdet jo alligevel er det, at vi nu skulde staa ved Slutningen af denne Sag.

Den Konkurrence, som har været afholdt i Henhold til Loven af 1903, har jo haft et Resultat med Hensyn til Bedømmelsen af de fremkomne Projekter, der jo i det store og hele falder sammen med det interesserede Publikums Dom, kun maa jeg maaske sige, da en anden Plan ogsaa er bleven omtalt i Gaar, at man sikkert kunde have ønsket, at den i mange Henseender fortræffelige Plan, som de Herrer Arkitekter Brummer og Mørk-Hansen have udarbejdet, havde faaet den samme Præmie som de 3 Planer af de Herrer Jørgensen, Clemmensen og Nyrop, fordi, som det meget rigtigt i Gaar blev sagt af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), at i den Plan er der virkeliggjort dette, som tidligere Trafikminister Hage tænkte sig, da han fremsatte Forslaget i 1903. Men det var jo ogsaa kun en Tanke, som Regeringen havde, og allerede ved 1ste Behandling af denne Sag blev der fra forskellig Side — jeg erindrer i hvert Fald fra min Side — gjort opmærksom paa det højt uheldige, der vilde være i, at man atter vilde lukke der, hvor man netop tidligere aabnede, da Slottet blev ombygget lidt hen i forrige Aarhundrede. Det er en stor Nydelse at fordybe sig i de 3 Planer, over hvilke vi her have faaet forelagt Tegninger med ledsagende Beskrivelser, og man maa jo sige, at alle de tre Planer i mange Henseender ere udmærkede Arbejder, der hvert for sig har sine mange gode Sider. Imidlertid, Sagen ligger jo ikke for saaledes, at Rigsdagen har at vælge mellem disse 3 Planer, den ligger jo saaledes for,